
nIlarudropaniShat with commentary

नीलरुद्रोपनिषत् दीपिकासमेता

Document Information

Text title : nIlarudropaniShat with commentary

File name : nIlarudropaniShat.itx

Category : upanishhat, stotra, shiva

Location : doc_upanishhat

Author : nArAyaNavirachitadIpikA

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Source : Unpublished Upanishads, Adyar Library Atharva Veda - Shaiva upanishad

Latest update : August 22, 2015

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 30, 2023

sanskritdocuments.org

नीलरुद्रोपनिषत् दीपिकासमेता

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

नीलरुद्रोपनिषदि षोडश्यां षडङ्कत्रयम् ॥

श्रुतिरूपेण तं देवं स्तौत्यपश्यमिति क्मात् ॥ १ ॥

अस्पर्शयोगमुक्त्वा तत्सम्प्रदायप्रवर्तकं परमगुरुं

योगसिद्धिप्रदं नीलरुद्रं स्तौति-

ॐ अपश्यं त्वाऽवरोढन्तं दिवितः पृथिवीमवः ॥

अपश्यमस्यन्तं रुद्रं नीलग्रीवं शिष्येणम् ॥

दिव उग्रोऽवारुक्षत्प्रत्यष्ठाद्भूम्यामधि ॥

अपश्यमिति । दिवितो दिवः । पृथिवीं भूमिमवोऽवस्तादवरोढन्तं

त्वामढमपश्यमिति मन्त्रद्रष्टव्यः ।

अस्यन्तम् । असु क्षेपणे । क्षिपन्तं दृष्टान् ।

अनेनावतारप्रयोजनमुक्तम् । अयं ब्रह्मणः पुत्रः सनकादिषु

सृष्टिमकुर्वत्सु ब्रह्मणः क्रोधादुत्पन्नः कुमारो रुरोद

तेनाऽऽश्वास्य रुद्रं इति नाम दत्तं तत ऐकादश स्थाना-

न्येकादश नामान्येकादश पत्नीश्च ददौ तत्सृष्टानां

रुद्राणामसङ्ख्याततां दृष्ट्वा तं भयात्तपसे न्ययोजयत्स भुवि

तपश्च्यारेतीतिहासः ।

शिष्येणम् शिष्येणो बर्द्धयूथोः इति विश्वः ।

तयोरन्यतरदस्यास्तीति शिष्येणो तं दिवः सकाशाद्दुग्रो

रुद्रोऽवारुक्षदवतीर्णवान् । प्रत्यष्ठात् ।

प्रतिष्ठां स्थितिं कृतवान् । भूम्यामधि ।

अधिरीश्वर इत्यधिः कर्मप्रवचनीयः ।

यस्मादधिकं यस्य येश्वरवचनमिति सप्तमी ।

भूमेरीश्वर इत्यर्थः ।

जनासः पश्यतेमं नीलग्रीवं विलोडितम् ॥

अेष अत्यवीरडा रुद्रो जलासभेषुः ॥

वि तेऽक्षेममनीनशद्वातीकारोऽप्येतु ते ॥

जनास । आज्जसेरसुक् । संवोधने येति प्रथमा । अत्यागच्छति ।

न वीरडाऽवीरडा सौम्यः । यद्वाऽवीराणि पापानि उन्त्यवीरडा ।

अत्याऽऽगत्य वीरान्द्वैत्यान्डन्तीति वा । जल आसः क्षेपो यासां ता

जलासाश्च ता भेषजयश्च ता अतीत्यन्वयः ।

जलक्षिमानामोषधीनाममङ्गलनाशकत्वं रुद्रसन्निधानादेव ।

यद्वा समुद्रमथनावसरे समुद्रे क्षिमानामोषधीनामुद्भूतं

विषं पातुमवतीर्णत्वादेवमुक्तम् । ते तव लोकस्याक्षेमं

व्यनीनशत् । अनेन क्षेमकारित्वमुक्तम् । अलब्धलाभो

योगस्तत्कारित्वमप्याह । वातीकार इति ।

वातिः प्राप्तिः । अप्राप्तं प्राप्तं करोतीति वातीकारः सोऽपि ते

तवापूर्वलाभकरोऽप्येत्वागच्छतु ।

योगक्षेमकरोऽभिषेकजले सन्निहितो भवत्वित्यर्थः ।

मन्त्रलिङ्गादभिषेके विनियोगः ।

नमस्ते भव भामाय नमस्ते भव मन्यवे ॥

नमस्ते अस्तु वाङ्मयामुतोत इषवे नमः ॥

भामः क्रोधः । मन्युस्तत्पूर्वावस्था । उतापि ।

उतेषवे ब्राह्मणपाय । अस्तवे । असु क्षेपाणे

तवेन्प्रत्ययस्तुमर्थे । अस्तु क्षेमुमित्यर्थः ।

यामिषुं गिरिशन्त उस्ते बिभर्ष्यस्तवे ॥

शिवां गिरित्र तां कृणु मा लिंसीः पुरुषान्म ॥

कं क्षेमुं गिरिशन्तं श्यति श्यन्गिरे

श्यन्गिरिश्यन्सम्बन्धसामान्ये षष्ठ्या समासः ।

तं गिरिशन्तम् । छान्तसो यमलोपः ।

यद्वा कंशम्भ्या वलयुस्तितुतयसः । शमस्यास्ति शन्तो ?? kaMshambhMyA

गिरिणा शन्तः सुभी पर्वतोत्पन्नत्वादिषोः ।

डे गिरित्र गिरिरक्षक तां शिवां डव्याणीं कुरु ।

शिवेन वयसा त्वा गिरिशिखा वदामसि ।

यथा नः सर्वमिज्जगद्यक्षं सुमना असत् ॥

या त षुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः ।

शिवा शरव्या या तव तथा नो मूड ज्वसे ॥

अच्छा वदामसि । अच्छ निर्मलं वदामः ।

अच्छशब्दस्य निपातस्य येति दीर्घः ।

ऽदन्तो मसि । ऽदनर्थको निपातः । अयक्षं नीरोगम् ।

सुमनाः सुमनस्कम् । असद्भवेत् ।

विडर्थे लेट् । तिप् । ऽतश्च लोपः परस्मैपदेषु ।

लेटोऽऽटावित्यट् । शरव्या शरसन्धात्री

ज्या शरो दध्यग्रभाणयोः ऽति विश्वः । शरमर्द्धति यत् ।

अव्शरस्य येत्यवादेशः । शरुशब्दाद्वा सिद्धम् ।

शरुरायुधकोपयोः । उगवादिभ्यो यत् । ज्वसे ज्वितुं मूड मोदय ।

यद्वा डे मूड तथा तन्वा नोऽस्माज्ज्वसे ज्वयसि ।

या ते रुद्र शिवा तनूरधोरा पापकाशिनी ।

तथा नस्तन्वा शन्तमया गिरिशन्ताभियाऽशत् ॥

असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुर्विलोडितः ।

ये येमे अभितो रुद्रा दिक्षु श्रिताः सडस्रशो वैषां

डेऽ ऽमडे ॥ १ ॥

शन्तमया । अतिशयेन शं शन्तमा तथा । अभियाऽशत् ।

ऽशेर्यङ्लुङन्ताव्लेट्ति- पट् ।

अतिशयेन प्रकाशयत्विति प्रार्थना ।

बभ्रुः पिङ्गलो वैषां ड ऽडे स्तुतये । ऽमडे कामयामडे ।

विष्णुपक्ष आभीराः ॥ १ ॥

अदृश्यं त्वाऽवरोडन्तं नीलग्रीवं विलोडितम् ॥

उत त्वा गोपा अदृशन्नुत त्वोदडार्यः ॥

उतो त्वा विश्वा भूतानि तस्मै दृष्टाय ते नमः ॥

गोपा गोपाला अदृशन्नपश्यन् । उदडार्यः पानीयडारिण्यः ।

विश्वा विश्वानि भूतानि । अदृशन् । योगिनाप्यदृश्यं त्वां
 कृपयाऽऽविर्भवन्तमादित्यवत्प्रकाशमानं पामरा अपि ददृशुरित्यर्थः ।
 नमोऽस्तु नीलशिखायै सलसाक्षाय वाञ्छिने ॥

अथो ये अस्य सत्त्वानस्तेष्वोऽलमकरं नमः ॥

वाञ्छिनेऽन्नवते आण्डपाय वा । सीदन्ति सत्त्वानो गाणाः ।
 नमांसि त आयुधायानातताय धृषणवे ।
 उभाभ्यामकरं नमो आढुभ्यां तव धन्वने ॥

प्रमुञ्च धन्वनस्त्वमुभयो राज्ञोर्ज्याम् ।
 याश्च ते उस्त षषवः परा ता भगवो वप ॥

नमांसि नमस्काराः । नाऽऽततायानातताय ।
 धृषणवे प्रगल्भाय । आढुभ्यां कृत्वा धन्वने
 नमोऽकरवमित्यर्थः । उभयोररिप्रत्यरिभूतयो
 राज्ञोर्धन्वनोर्ज्यां परिप्रमुञ्चानाततां कुरु ।
 राज्ञोर्विग्रहे लोकानां क्लेशो भवति ततस्तं शमयेति भावः ।
 उे भगवो यास्ते उल षषवो आणास्ताः परा वप पराऽमुभान्मुञ्च ।
 त्वमपि कोपं लोकेषु मा कृथा एति भावः ।
 इन्द्ररूपेण जगद्रक्षति प्रार्थयते-
 अवतत्य धनुस्त्वं सलसाक्ष शतेषुधे ।
 निशीर्यं शल्यानां मुष्णा शिवो नः शम्भुराभर ॥

विजयं धनुः शिखाण्डिनो विशल्यो आणवा २ उत ।
 अनेशन्नस्थेषवः शिवो अस्य निषङ्गतिः ॥

अवतत्येति । अधिजयं कृत्वा । सलसाक्ष शङ्करुप ।
 शतभिषुधयस्तूणा यज्ञरूपा यस्य तत्सम्बोधनम् ।
 निशीर्यं तीक्ष्णीकृत्य मुष्णा मुष्णानि नोऽस्माञ्छिवः कल्याणरूपः
 शम्भुः सुभलेतुः सन्नाभर धारय पोषय ।
 आणवांस्तूणीरो विशल्योऽस्तु । शल्यरहितो भवतु । वैरिषु लतेषु
 तत्रयोजनाभावात् । अनेशन्नदृष्ट्या अभूवन् ।
 नशिमन्थोरवित्येत्वमिति वार्तिकेन लुङि पुषाद्येत्यम् ।
 निषङ्गतिः । निषङ्गः ।

परि ते धन्वनो डेतिरस्मान्पुण्ड्रु विश्वतः ।

અથો ય ઇષુધિસ્તવારે અસ્મિન્નિધેહિ તમ્ ॥

યા તે હેતિર્મીઢુષ્ટમ હસ્તે બભૂવ તે ધનુઃ ।

તયા ત્વં વિશ્વતો અસ્માનયક્ષમયા પરિભુજ ॥

વિશ્વતઃ સર્વતોઽસ્માન્પરિવૃણક્તુ પરિવૃત્ય રક્ષતુ ।

અરે સમ્બોધને । અથો પશ્ચાદ્રક્ષણાનન્તરં

યસ્તવેષુધિરસ્મિન્નિષુધૌ તાં હેતિં બાણં નિધેહિ સ્થાપય ।

હે મીઢુષ્ટમ મીઢવત્તમેત્યર્થઃ । સેચકતમ ।

અયક્ષમયા સજજયા તયા હેત્યા પરિભુજ પરિપાલય ।

નમોઽસ્તુ સર્પેભ્યો યે કે ચ પૃથિવીમનુ ।

યે અન્તરિક્ષે યે દિવિ તેભ્યઃ સર્પેભ્યો નમઃ ॥

યે ચામી રોચને દિવિ યે ચ સૂર્યસ્ય રશ્મિષુ ।

યેષામપ્સુ સદસ્કૃતં તેભ્યઃ સર્પેભ્યો નમઃ ॥

યા ઇષવો યાતુધાનાનાં યે વા વનસ્પતીનામ્ ।

યે વાઽવટેષુ શેરતે તેભ્યઃ સર્પેભ્યો નમઃ ॥ ૨ ॥

સદસ્કૃતં ગૃહં કૃતમ્ । યાતુધાનાનાં રક્ષસાં

વનસ્પતીનાં ચેષવઃ સર્પાસ્તે હિ જનાન્દશન્તિ ।

અવટેષુ ગર્તેષુ ॥ ૨ ॥

કેદારાધીશમહિષસ્વરૂપં સ્તૌતિ-

યઃ સ્વજનાન્નીલગ્રીવો યઃ સ્વજના ઋ હરિરુત ।

કલ્માષપુચ્છમોષધે જમ્ભયાઽઽશ્વરુન્ધતિ ॥

ય ઇતિ । યઃ શિવઃ સ્વજનાન્ભક્તાન્પ્રતિ નીલગ્રીવઃ ।

યશ્ચ સ્વજનાન્ભક્તાન્પ્રતિ હરિર્હરિતવાર્ણો ભક્તવત્સલો ન ભવતિ ।

મહિષસ્ય હિ તાદૃગ્રૂપં સમ્ભવતિ ।

યદ્વા નીલગ્રીવો રુદ્રો હરિર્વિપ્શુશ્ચ ભવતિ ।

અનેન હરિહરયોરેકરૂપતોક્તા । હે ઓષધે । અરુન્ધતિ રોધરહિતે

તં કલ્માષપુચ્છં કૃષ્ણપાણ્ડુરપુચ્છમ્ ।

આશુ શીઘ્રં જમ્ભય સ્વવીર્યેણ વીર્યવન્તં કુરુષે ।

ઔષધીનાં પશુભ્યો બલપ્રદત્વાત્ ।

કલ્માષો રાક્ષસે કૃષ્ણે કલ્માષઃ કૃષ્ણપાણ્ડુરે ઇતિ વિશ્વઃ ।

કેદારેશ્વરસ્ય મહિષરૂપત્વાત્પુચ્છવત્તા સમ્ભવતિ ।

बभ्रुश्च बभ्रुकर्णश्चनीलागलशीलाः शिवः ।
पश्य सर्वेण नीलशिष्वाङ्गेन भवेन मरुतां पिता ॥

विदुपाक्षेण बभ्रुणा वायं वदिष्यतो उतः ।
सर्वनीलशिष्वाङ्गेन वीर कर्मणि कर्मणि ॥

बभ्रुः क्वचिदवयवे पिङ्गलवर्णः ।
बभ्रुकर्णः पिङ्गलवर्णकर्णः । नीलागलशीलाः शिव इत्यत्र
नीलग्रीवश्च यः शिव इति पाठो युक्तः । पितेति ।
तृतीयार्थे प्रथमा पित्रेत्यर्थः । अथ वायं वदिष्यतः पिता
द्वेष्टिमात्रस्य जनको ब्रह्मा येनेश्वरेण उतस्तं त्वं पश्येत्यन्वयः ।
उे वीर कर्मणि कर्मणि विदितनिषिद्धरूपे ।
धमामस्य प्राशं जडि येनेदं विभजामहे ।
नमो भवाय नमः शर्वाय नमः कुमाराय शत्रवे ॥
नमो नीलशिष्वाङ्गाय नमः सभाप्रपादिने ॥

धमामस्य जनस्य । प्राशं पृच्छतीति प्राट्तां प्राशं
प्रच्छिकां वाचम् । जडि वेदविदितं
निषिद्धकर्मविषयं संशयं निराकुर्वित्यर्थः ।
येन कर्मणोऽं जगद्विभजामहे कर्मभूमिभोगभूमिरूपेण
विभक्तं कुर्महे । कुमाराय कालानभिभूताय स्कन्दरूपाय वा ।
शत्रवे संदर्त्रे । सभाप्रपादिने
सभां प्रपद्यते तच्छील सभाप्रपादी तस्मै सत्स्यायेत्यर्थः ।
यस्य उरी अश्वतरौ गर्दभावभितःसरौ ।
तस्मै नीलशिष्वाङ्गाय नमः सभाप्रपादिने
नमः सभाप्रपादिन इति ॥ ३ ॥

इत्यथर्ववेदे नीलरुद्रोपनिषत्समामा ॥ १८ ॥

अश्वतरौ षष्ठमश्वत्वं ययोस्तावश्वतरौ गर्दभादश्यायां
जातौ । अभितःसरावभितः सरत इत्यभितःसरौ गर्दभौ वर्तते ।
यथा पुरुषोत्तमक्षेत्रस्य नीलमाधवोऽधिष्ठातैवं
केदारक्षेत्रस्य नीलरुद्रः । द्विरुक्तिः समाभ्यर्था ॥ ३ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपशुविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां नीलरुद्रस्य टीपिका ॥ १ ॥

धति नारायणविरचिता नीलरुद्रोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ २४ ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
nIlarudropaniShat with commentary
pdf was typeset on August 30, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

